

prima instanță: C.Ursachi
instanța de apel: A.Panov, M.Moraru, A.Minciuna

dosarul nr. 2ra-1588/16

Î N C H E I E R E

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Catruc Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, mun. Chișinău împotriva lui Catruc Andrei, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” (succesor în drepturi al societății pe acțiuni „Termocom” în procedura falimentului) privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Catruc Andrei și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 07 mai 2015, ÎMGFL nr. 14, mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Catruc Andrei, intervenient accesoriu SA „CET-2” (succesor în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 14, mun. Chișinău pe numele pîrîtului, SA „CET-2” a livrat energie termică.

Afirmă că, pîrîtul Catruc Andrei nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la data de 01 februarie 2015 constituia suma de 5273,34 lei pentru energia termică, fapt care în opinia reclamantei se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Menționează reclamanta că, gestionarul fondului locativ și SA „CET-2” se află într-o situație financiară precară, creată din cauza rău-platnicilor, care nu achită la timp costul serviciilor prestate, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta ÎMGFL nr. 14, mun. Chișinău, încasarea din contul lui Catruc Andrei în beneficiul său a datoriei în sumă de 5273,34 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2015, acțiunea înaintată de către ÎMGFL nr. 14, mun. Chișinău a fost admisă, după cum urmează. S-a încasat din contul lui Catruc Andrei în beneficiul ÎMGFL nr. 14, mun. Chișinău datoria în sumă de 5273,34 lei și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea enunțată, Catruc Andrei a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, a fost respins apelul declarat de Catruc Andrei și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2015.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 16 mai 2016, Catruc Andrei a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind încasarea datoriei să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înlăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de admitere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.149-151).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 16 martie 2016 (f.d.141), iar recursul a fost depus la 16 mai 2016 (f.d.149), motiv ce impune instanța de recurs prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, să constate că recursul depus de către Catruc Andrei a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Catruc Andrei, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Catruc Andrei, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Catruc Andrei, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c. Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c. Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Catruc Andrei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Catruc Andrei, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi